

26 september 2018

POSITION PAPER

Aan: Aan de leden van de vaste Kamercommissie van J&V van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Betreft hoorzitting op 3 oktober 2018 over:
Actieplan verbetering feitenonderzoek in de jeugdbeschermingsketen

Zeer geachte leden van de vaste Kamercommissie J&V,

Vanaf januari 2015 ben ik geconfronteerd met valse meldingen (niet eens valse “aangiften”) van huiselijk geweld. Ruim 2½ jaar liep de gehele (jeugd)zorgketen blindelings achter deze beschuldigingen aan, en weigerden categorisch om naar feiten te kijken, laat staan aan feitenonderzoek te doen. Dit was deste erger, omdat er objectief bewijs was die de meldingen ontkrachten. Zelfs toen één hulpverlenster bereid was naar opnames te luisteren, en schriftelijk de beschuldigingen tegensprak, werd haar verklaring genegeerd. De hulpverlenster werd zelfs bedreigd met haar baan.

In maart 2017 werd ik gedwongen om klachten in te dienen tegen twee jeugdzorgmedewerkers van Xonar-Jeugd, vijf medewerkers van Xonar-Vrouwenopvang, en twee SKJ-gecertificeerde gezinsvoogden (werkzaam voor een “Gecertificeerde Instelling”). De klachten tegen de twee medewerkers Xonar-Jeugd waren uitsluitend noodzakelijk, omdat hun werkgever weigerde om mij een kopie te geven van het dossier. Na het verkrijgen van de gewenste informatie, heb ik deze klachten dan ook niet doorgezet.

Aangezien de andere klachten nog niet allemaal gegrond zijn verklaard, ben ik thans in hoger beroep tegen alle zes. Op dit moment staat vast dat men o.a. het dossier heeft gemanipuleerd, de afgifte van de dossiers tot wel vijf maanden heeft achtergehouden, en drie maanden lang zonder gerechtelijke interventie privé telefoongesprekken met mijn kinderen heeft afgeluisterd. Ook hebben de twee gecertificeerde oude gezinsvoogden bewust onwaarheden verteld tegen de rechtbank. Dit laatste is regelrecht in strijd met het hier ter discussie staande artikel 3.3 Jeugdwet. Ondanks het feit, dat de klacht gegrond is verklaard, krijgen de betreffende gezinsvoogden slechts een “waarschuwing”. De schade die ze aan mijn kinderen en mij hebben toegebracht, wordt volstrekt genegeerd.

Voor het onderhavige onderwerp is van belang, dat alle zeven jeugdzorgmedewerkers (en hun advocaten) zelfs anno 2018 nog formeel verklaren, dat feitenonderzoek **niet** tot hun takenpakket behoort. Ze negeren artikel 3.3 volledig en worden daarin gesteund door hun management. Zelfs kant-en-klaar aangeleverd bewijsmateriaal wordt genegeerd. Alle (ingrijpende) jeugdzorgbeslissingen worden (bijna vijf jaar na het belanghebbende rapport van kinderombudsman Dullaert) nog steeds genomen o.g.v. “meningen, percepties, en onderbuikgevoelens”. Het is deze honderd procent garantie (“wij onderzoeken niets) die mensen in een vechtscheidingssituatie aanmoedigt, om valse aangiften te doen en om onwaarheden te vertellen. Dit is dan ook de aanjager van het huidige verdienmodel van jeugdzorg.

In mijn eigen casus heb ik na ruim 2½ jaar vechten een interventie afgedwongen door de gemeente. De nieuwe gezinsvoogden kregen in september 2017 de expliciete opdracht om aan “waarheidsvinding” te doen, en binnen vier weken was duidelijk, dat de gehele jeugdzorgketen ruim twee jaar de verkeerde besluiten had genomen, met alle nadelige gevolgen van dien voor mijn kinderen.

Pas toen in september vorig jaar de rookgordijnen langzaam optrokken, kreeg ik de tijd om me af te vragen wat hier nu precies was gebeurd. Zodoende ben ik in september 2017 in aanraking gekomen met het project waarheidsvinding van het LOC. In een poging om anderen te helpen, heb ik me de moeite genomen om op 20 september deel te nemen aan de regio bijeenkomsten in Oss, werd ik helaas geweigerd voor het Congres in november (omdat er geen plaats meer was voor ouders), en heb ik op 10 april 2018 deelgenomen aan de focusgroep in Tilburg. Pas daarna kwam het besef en de ontgoocheling, dat het LOC helemaal geen ouders vertegenwoordigt.

Bovenstaande heeft mij ertoe doen besluiten om pro-actief het voortouw te nemen bij het opstellen van de brieven van de Groep van 18+. In eerste instantie twee brieven naar het Ministerie van J&V (30 april en 24 mei 2018), en op 14 juni naar de Tweede Kamer. Op 24 mei hebben we als Groep van 18+

een gesprek gehad op het Ministerie van J&V, en op 14 augustus heb ik als privé persoon een gesprek gehad met het nationale beleidsteam van de Raad.

Sinds die tijd is de ontgoocheling alleen maar toegenomen. Vanaf 1 augustus 2018 ben ik vrijwilliger bij Stichting KOG, en heb inmiddels 25 zware gevallen op mijn bureau liggen. Om de dag krijg ik wel een telefoontje van totaal wanhopige (pleeg/groot) ouders, en allemaal hebben ze hetzelfde verhaal: slachtoffer van hulpverleners die weigeren te kijken naar feiten. Ik kan u de meest erbarmelijke verhalen vertellen, die allemaal het gevolg zijn van de weigering om aan feitenonderzoek te doen. Helaas heeft de vaste kamercommissie ervoor gekozen om te luisteren naar een zgn vertegenwoordiger van het LOC, die als ZZP-er via het LOC €100 p/u krijgt van het Ministerie van J&V om rookgordijnen op te gooien, en “de mening” van het Ministerie te verkondigen.

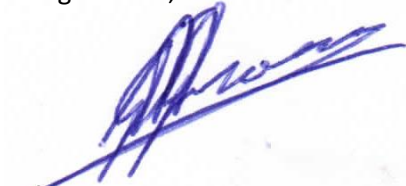
Eerder deze maand bleek pas in volle omvang, hoezeer het LOC de belangen van ouders in de jeugdzorg structureel verkwanselt in ruil voor subsidies, en bewust is tussengeschoven om de cliëntenraden in de jeugdzorg monddood te maken. Wij hebben hier vorige week nog melding van gemaakt.

Niet alleen moet de verplichting tot adequaat feitenonderzoek (voor de gehele jeugdzorgketen) wettelijk worden verankerd, maar de volledige bedrijfskultuur van jeugdzorg moet worden verbeterd. Alle daartoe noodzakelijke voorstellen staan in onze brief die op 14 juni 2018 per e-mail naar de Tweede Kamer is gezonden. Een geloofwaardig systeem bevat ten minste de volgende bouwstenen:

1. een wettelijk verplichting tot adequaat feitenonderzoek binnen de gehele jeugdzorgketen;
2. Ad 1 kan uitsluitend verplicht worden gesteld, indien cliënten op hun eigen verantwoordelijkheid worden aangesproken. D.w.z. er moeten zware sancties komen op het doen van valse aangiften/meldingen en/of het bewust vertellen van onwaarheden tegen hulpverleners;
3. het vaststellen van sancties voor het bewust schending van de verplichting onder artikel 3.3 JW;
4. Artikel 7.3.8. JW moet worden aangepast: het geeft hulpverleners een vrijbrief om het dossier te manipuleren zodra er een klacht wordt ingediend: er moet een wettelijk kader komen m.b.t. de inhoud van dossiers. Logboeken moeten worden verboden, en contactjournaals moeten weer de norm worden.
5. de gemeenten moeten garant staan voor adequaat feitenonderzoek, bijv. o.g.v. artikel 4.1.1. WMO;
6. verplicht stellen van onafhankelijke, transparante cliëntenraden, met direct gekozen vertegenwoordigers van ouders; hierbij hoort ook, dat deze cliëntenraden niet langer verplicht zijn om gebruik te maken van de diensten van het LOC;
7. het omzetten van het “verdienmodel” in een “dienstverleningsmodel”: d.w.z. het behalen van objectief toetsbare resultaten moet de drijfveer van jeugdzorg worden, en te behalen resultaat moet zijn gericht op het verstrekken van optimale zorg aan jeugdigen die de zorg echt nodig hebben;
8. de beloningsstructuren (inclusief bijbaantjes en nevenactiviteiten als ZZP-er) van management moet transparant worden gemaakt;
9. interne- en externe klachten procedures moeten neutraler.

Het dringende voorstel is, om de verbeterpunten van de Groep van 18+ (zie brief d.d. 14 juni 2018), twee jaar lang als proef wordt voorgeschreven in één provincie, bijvoorbeeld Limburg. Uit deze proef zal blijken dat jeugdzorg beter kan en voor minder geld.

Hoogachtend,

Alfred Groenen